

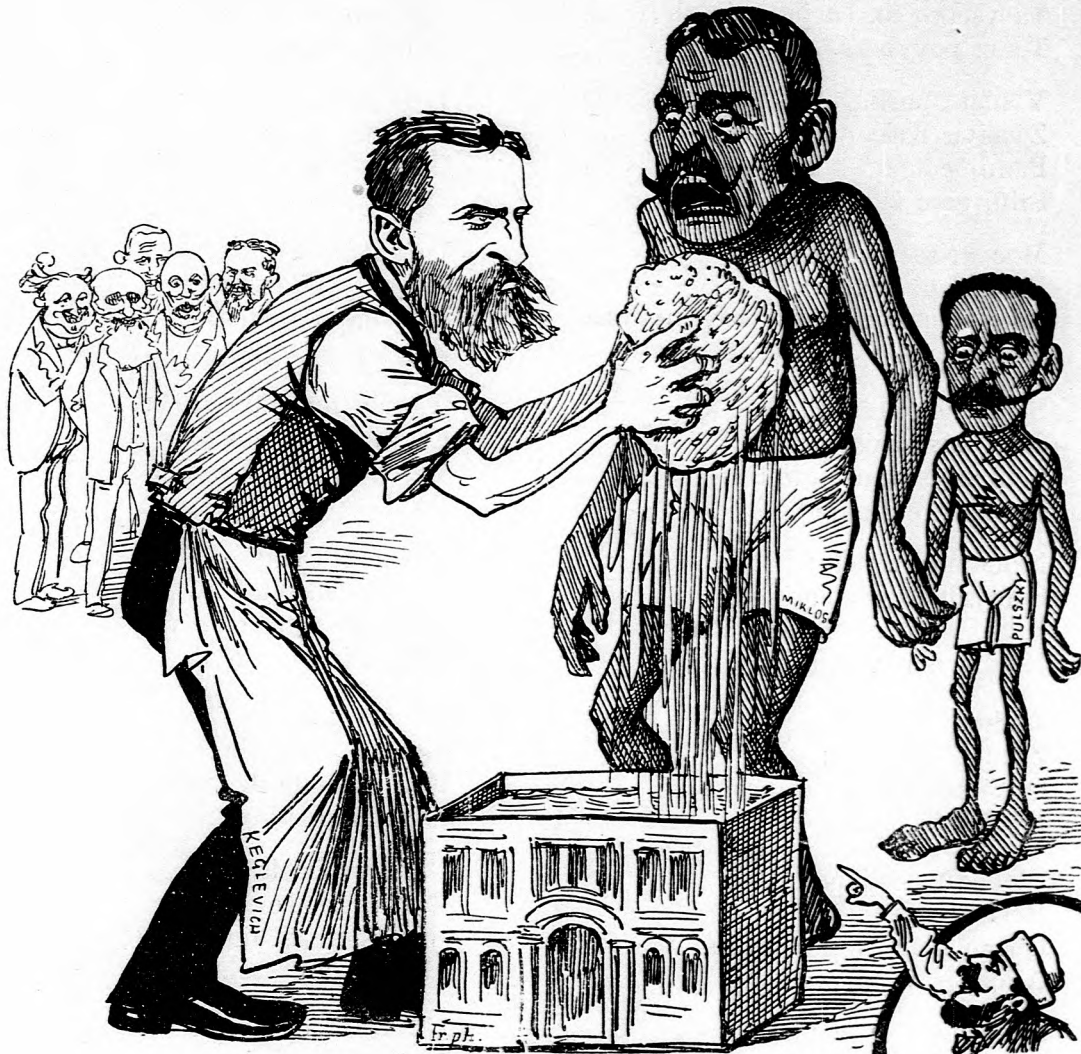
Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádzajú každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Umývanie terajších murínov politických.

Keglevič: Len sa sem slávni vicinalisti, a horúčekoví hlavní župani: Ja chcem každého zbojníka rehabilitovať, t. j. očistiť od nemravnej špiny.

Dľa všeobecnej verejnej mienky zišlo by sa tak poumývať aj za chrbtom Keglevičovým stojacích piatich a iných lotrov.

Vek mäknutia mozgov.

Svitnúl — vraj — nový den,
Millenium nové;
No nemôžu byť Slovák
Myšlienky preň prajné.

Keď tak rozmýšľame,
Len žalostiť možno;
Veď o veciach neslýchaných
Rozmýšľať nám nutno.

Nad námi panuje
Liberálna éra;
Tá všetko to, čo pre nás zlé,
Teraz povyberá.

V blato pošliapala
Zástavu Kristovu:
Panujúcou urobila
Silu, moc židovu.

Moc kríža a pravdy
Potupil už malter;
S kresťanským kňazom rovným sa
Stal židovský šachter.

Semä nemravnosti
Je u nás zasiaté;
Celú liberálnu stranu
L'udia preklínajte!

Nemáme priateľa:
Samých nepriateľov!
Kde sa len pozremo, na nás
Hľadia nenávisťou.

Zronený už náš ľud,
Zronení Slováci:
O náboženstvo, reč právo
By nás ozbýjali!

Slobodu pošliapať
Heslo teraz to je,
Občan nemá toľko práva,
Ako pes vo dvore.

Statočnosť, charakter?
Predajná portieka!
Za bohatstvom so zbojníctvom
U nás sa uteká.

Protekcia teraz
Vládne v našej vlasti,
Zaslúžilý chlap sa ľahko
Dostane do pasci.

Vicinálne dráhy
Stavajú na pôspol,
Groše ľudu vačok panský
Mnohé už prehltol.

V močiary vekslí sa
Válajú župáni;
Preto na chudobu toľko
Válajú zas daní.

Tam jeden podžupan
Oklamal stolicu;
L'udia hneď ho vytiahnite
Ta, na šibenicu!!!

Tu za groše ľudu
Frajerky si držia;
Státisíce za machlené
Handry sa vyhodia.

A snád ích navráti?
Ej, kto, taká sova?
Vítaz moderný si zajde
Do Leopoldova.

Slávni liberálci
Či toto chápete?
Lebo krajna, alebo vy
Vyhynúť musíte!!!

Vy ste pokazili
Všecko v tej Uhorskej!
Koniec bude už nadvláde
Maďarsko-židovskej.

Čo teraz heslo?
Za čím sa ženiete?
Slovák nepočuje iné:
„Buta tótok“ platte!

Už viac nejstevujú
Vidiecki živáni:
V klaku, laku a vo fraku
Chodia už befári.

Idyllické obrazy (obrazy z prírody) z najtemnejšej Afriky.

1.

Žena murinová prechádzať sa ide,

2.

Jej malinký psiček pekne za ňou leze.

3.

Had ohromný psička prehltnie odrazu,

4.

So strachom pozerá žena túto zkažu.

O v a d.

Karol Pulszky, ktorý oklamal krajinu kto zná o kolké stá-tisíce, aby nemusel účty skladať, a počef vydávať z vladárenia svojho, — urobil sa, ako by sa bol zbláznil. Ponevác mu to nikto neveril, nuž vláda na mnohé namáhania niektorých trochu poriadnejších ľudí, vyslancov, zaviedla proti nemu vyšetrovanie tak, že Karko Pulszky teraz miesto blázninca sedí v chládku, v temnici. My vieme iste, že keby všeckých veľko-panských lotrov, kmínov pochytali, nuž v celom Zidómaďarországu nebolo by dost pre nich trestniac.

Karol Eötvös, ktorý predtým tuho napádal vládu ale teraz už prečo-prečo nie, tiež sa stal päťolizačom, pri Pulskovskej záležitosti brýzgal Vlašičovi, kultuministrovi dost ostro. Hrozil mu interpelláciou a pod obžalobu postavením, ale potom — tak sa zdá — sa sjednali!

To slávne vychyrené millenium sa naším pánom ozaj dobre začína. Vicinálky, obrazáreň, defraudácia! Mrzí ich to strašne, lebo oni chceli na to millenium tak oklamať celú Europu, všetky cudzozemské štáty, že u nás je pokoj, že je tu všecko v poriatku, a že je naša krajina taká, v ktorej je každý spokojný. Takto oni chcú prač sypať do očí tým ľuďom, ktorí nepoznajú naše pomery. Keby ale len prišiel niektorý cudzozemský pán do našich slovenských kra-

jov, nuž by sa presvedčil, že ako s naším ľudom zachádzajú. Olúpia ho o všecko právo ešte aj o právo vlastníctva, lebo nemilosrdne exekujú ľud pre daň, a nehľadia na to, že odkiaľ má ľud platiť, keď je chudobný a od vlády už celé desastrocia vyciavajú. A potom v slovenských obciach je tak, že aj ten najposlednejší mizerný notárik chce rozkazovať. Neučení ľud slúžneho považuje za pol Boha, lebo ten všecko môže bez trestne použiť, aby sa ho len čím väčší báli. Tak sa zdá, že teraz ľud už púšťa a že toto zbojnícke vladárenie už nepotrva dlho.

Už pre defraudantov nielen Amerika, ale aj bláznince sa stanú útočistami.

U nás teraz už všetky lúpežníctva s tým nešťastným milleniumom chcú prikryť. A to je nečestné pokračovanie. Sám vyslanec Polónyi povedal, že čestný národ, keď sa k nejakej slávnosti chystá, si vymetie smeti von z domu. Veru aj z našej krajiny by sme mali vymiestť terajšie smeti, hnušobu, terajší neporiadok, ale aj s jeho gazdami.

Od udajne nebezpečne pomateného Pulskeho sa vyšetrojúci sudeca spýtal, či uzná prečiny a zločiny pre ktoré je zažalovaný; — on na to odpovedal: Nie som blázon!

Ľudová strana sa už sriadila, organizovala aj v novohradskej stolici (Nógrád stolica) v Balás-Darmotách. Len čím viac takýchto Darmót!

Nepodarená politická svatba.

Obrazy na čase z teraj vyšších

Vodcovia dvoch strán, Apponyi a Tisa vyjednávajú; Tisa hovorí: Synu, Apponyi, dám ti túto moju dcéru, vezmi si ju, a za odmenu dám tento dom na teba prepísať.
 Apponyi: Ďakujem braťko! Já sa nechcem ešte ženit.

chce
 nerob

čase z teraj vyšších politických mravov.

Morálna reklama.

Minister **Wlassi**, ako sprostý komediant ide ulicou a takto si povráva:
 To je už len predsa **bezočivé** sviňstvo, že tá ľudová strana všetky hnusoby našej vlády odokryť chce a nie žeby ich zakrývala. Nuž a len naša kóšerno-liberálna strana a naša vláda je mravná. To nič nerobí, že mnohí jej členovia sa defraudanti, kmíni, lotri, ako to z pádu Miklóšovho a Pulského vidíme.

ti túto

Vada pri polievke.

Žid: Thy Zálileben, nhačo mi tháto lyžica, khead pholievky nembám?!

Zálileben: Nho, tháty, len thy nhehovor nhié, lebho ač chceš dhám thi zo dfe-tri facki a móžeš mhať hneď khrvavej polievky.

Roztržite dvoril.

— Áno, óh áno, anjelská slečno, vy ste už isto videli 27 liet!... ale ozaj koľko zím?

Fráter Veredikus,

alebožto pravdomluvný fráter.

Plaváreň je taká, ako synagoga: ktorá je len vtedy tichá, keď je prázdna.

*

Prázdniny sú také, ako peniaze: chytro sa minú a nikdy ich není dosť.

*

Zlý sused je taký, ako svedomie: vždy nás upomína na naše hriechy.

*

Vinník je taký, ako lípový list: trasie sa.

*

Náboženstvo je také, ako slnce: svieti a hreje.

*

Vytrvanlivosť je taká, ako prajný vetrik: vedie k cieľu.

*

Klebeta je taká, ako nemoc na papuľu a paprčky: šíri sa.

*

Umelé kvety sú také, ako vavrin umelca: nezvädnú.

*

Dnešná politická situácia je taká, ako manželstvo na pol kola: bez požehnaní.

Oznamy bytov v Pešťbudíne.**Na vydania**

jeden pivničný byt, ktorý pozostáva z jednej na ulicu sa divajúcej izby.

Hrdinská odvážlivosť.

Tak som rozochvený, že keby som s jedným mojich kreditorov stretnul, bol by som ho v stave — zase napumpovať.

Sľachetný závod.

Ale, kmotrička moja drahá, vždy sa len ponosujete, že je Vaša káva taká zlá. Nadejem sa, kmotrička moja, že mi onedlho vrátite návštevu a ja vám dokážem, že ja mojím hosťom o veľa horšiu kávu dávam, ako Vy.

Zo života manželského.

Elena (pár dňami po svatbe k svojmu manželovi): Ale Lajoško, aké veľké oči máš! Pred sobášom som to nezbadala.

Lajoš: Ja, pipka moja, vec sa tak má, že od sobášu sa mi poriadne otvorily oči.

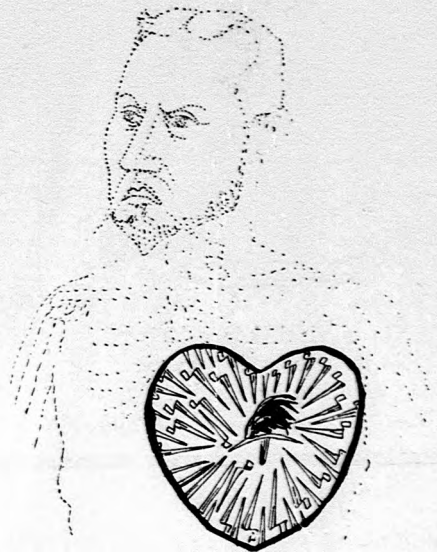
S čím sa naplnené hlavy a srdcia niektorých maďarsko-židovských velikášov?

Bánffyho mozgy

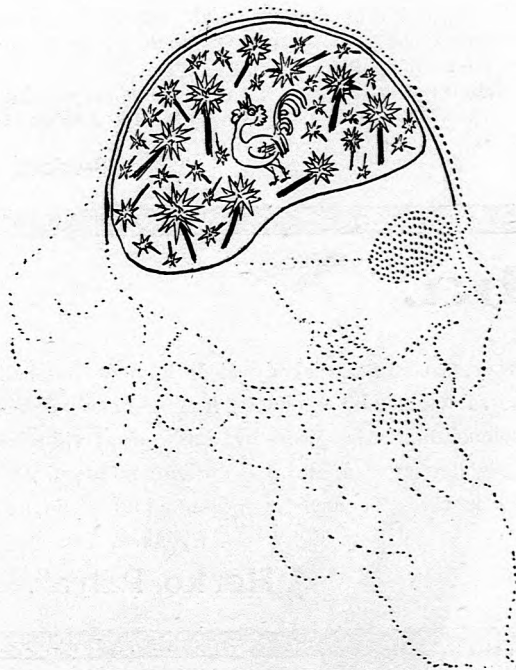
pozostávajú z tekvičného semäna.

Percelové mišlienky

len k násyliu smerujú, a jeho srdce naplnené žandárskými bodákmi.

V Tisovej hlave

kohúti kikirikajú. Aj sv. Petra kohút zradil.

Tarnóciho srdce

sviňský charakter prechováva v sebe.

Žartovná hádka v obraze.

Kto to videl, kde a kedy?
Na mňa sa zvalily kvety.
Ale kto ich zvalil?

(Pohladajte ho.)

Listáreň redakcie.

Zasielateľ rébusov. Ačpráve na anonymne listy zo zásady neodpovedáme, a Vy Ste si meno nepodpisali, predsa teraz výminečne dávame Vám na známosť, že zásielku od Vašej sestričky sme dostali. Sa veľmi šikovné. Poslal sme ešte rébusy nepodávali, z čiastky, že je to strovou spojené a aj do teraz sme ich ešte nemali. Keď sa náš časopis zveľadí a budeme toho viac mať, nuž upotrebíme. Ráďte nám tak'ho niečo zaslať, kde nemusíme cliché dať robiť. Na zdar!

Pánu Martinovi Chmela v Laabe. Postarali sme sa, aby aj pán Sivák aj pán Chorvát riadne dostávali časopis. — Myslíme, že je už teraz všetko v poriadku. — Takých kóserov maďarských kortošov len raz vyhodí z obce a potom máte pokoj od nich. To je už svatá vec, že si tí vaši páni zase na voľačom zlom lámu hlavu, ako obyčajne. Len sa nedajte! Z Vašich za-

slaných vecí jedno-druhé uverejníme. — „Judapešť“ preto píšeme, bo v nej už skoro sami židia bývajú a iní kóser-liberálcovia Slovensky sa volá Pešťbudín a nie Budapešť; najlepšie by bolo keby sme slovensky titul užívali. S Bohom!

Pán J. Kastelovič v Tarchovej. Pri blízkej príležitosti Vaše dáta, pane, spracujeme a v „H. P.“ uverejníme. Vieme my, že tie pijavice hnusné najviac náš horňotrenčiansky ľud slovenský cicajú! Pán Boh s nami a zlé preč!

Na tlačiareň „H. P.“ zaslali nám:

Pavol Malatínec	20	krrov
Matúš Košút, vojak	10	”
Ján Košút	10	”
Matúš Košút	10	”
Matúš Nvota	20	”
Ján Nvota, jedinák	30	”
Matúš Mareinek	50	”
Ján Kružjak	20	”
Tomáš Mareinek	20	”
Ján Nvota, honvíd	10	”
Ján Nvota, veľký	10	”
Ondrej Eupták	10	”
Ján Murín	10	”
Ján Fridrich	30	”
Juraj Hallaj	30	”
Matúš Chlebníčan	20	”
Ján Nvota, cestár	10	”
Ondrej Nvota	20	”
Ján Nvota, vojak	30	”
Anna Tršo, vyletel	20	”
N. N.	10	”

Spolu 4 zl. — krov.

Všetkým týmto darcom nech všemohúci Boh dá svojho večného požehnania a nech im to vynahradí mnohonásobne.

Keď im toto prajeme a sa im srdečne poďakujeme, privolávame našim statným detvancom — Na zdar!

Redakcia.

Prosba.

Prosíme etené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcii zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmo sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všetkým slušným požiadavkám vyhovieť. — Pán Boh s nami a zlé preč!

Redakcia

„Herko Pátra“.

Zodpovedný redaktor: Julius Markoš. — Hlavný spolupracovník: Závaďan.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Űllői-ut (Köztelek).

